

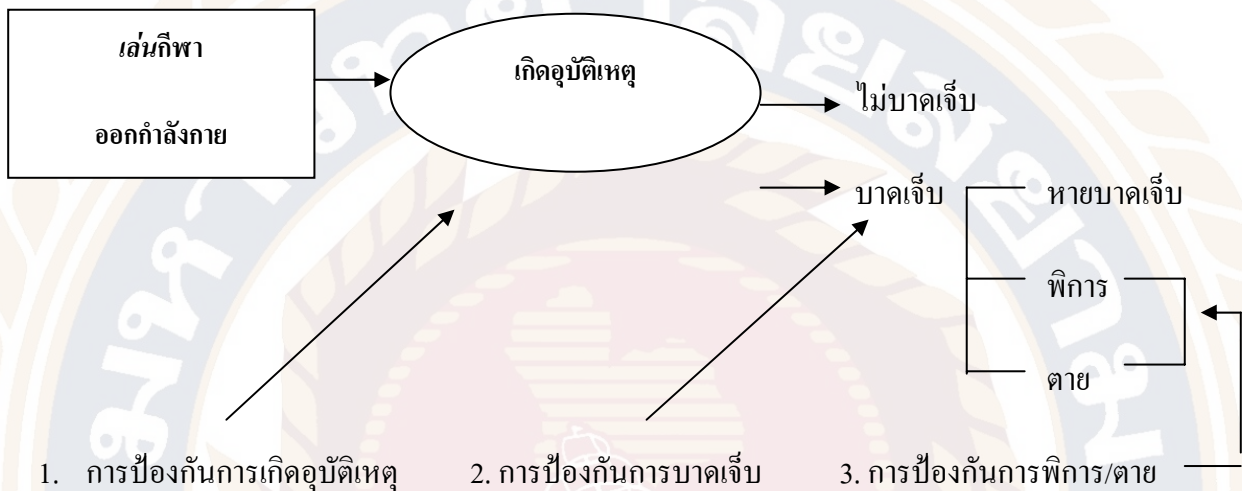

เอกสารประกอบการสอน สัปดาห์ที่ 6

รายวิชาพลศึกษาและนันทนาการ (129-101)

เรื่อง การป้องกันการบาดเจ็บจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

แนวคิดการป้องกันการบาดเจ็บจากการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา

การหลีกเลี่ยงสาเหตุหรือปัจจัยของการเกิดบาดเจ็บทางกีฬาและการออกกำลังกายดังนี้

1. การป้องกันการบาดเจ็บที่มาจากผู้เล่น
2. การป้องกันการบาดเจ็บที่มาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก

การป้องกันการบาดเจ็บที่มาจากผู้เล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

ผู้เล่นกีฬาและการออกกำลังกายเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการลดอุบัติเหตุขณะเล่นกีฬา ซึ่งต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. **วัยและเพศ** แต่ละวัยมีความเหมาะสมกับชนิดกีฬาแตกต่างกัน นอกจากนี้หญิงและชายยังมีความแตกต่างกันทั้งกายวิภาคและสรีรวิทยา
2. **การเลือกชนิดกีฬา** ต้องให้เหมาะสมกับรูปร่าง iveauพรูป ความคล่องแคล่วว่องไวกำลังของผู้เล่นกีฬา และการออกกำลังกาย
3. **การอบอุ่นร่างกาย** คือ การฝึกเพื่อเตรียมร่างกายพร้อมที่จะทำงานจริง ขณะอบอุ่นร่างกายอุณหภูมิของร่างกายจะสูงขึ้นเล็กน้อยเหมาะกับการทำงานของเอนไซม์ต่างๆ ในร่างกาย หัวใจเต้นแรงและเร็วขึ้น เป็นการสูบน้ำเลือดจำนวนมากสู่ระบบไหลเวียนเพื่อไปเลี้ยงอวัยวะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกล้ามเนื้อ อัตราการหายใจเพิ่มขึ้น ระบบระบายความร้อนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพขึ้น มีการหลั่งเหงื่อที่ผิวหนัง ระบบทำงานกล้ามเนื้อเอ็นและข้อต่อ เคลื่อนไหวคล่องแคล่วขึ้นพร้อมที่จะทำงานหนัก

4. การผ่อนคลาย หรือผ่อนคลาย หลังจากร่างกายออกกำลังกายอย่างหนักจากการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายแล้วไม่ควรหยุดออกกำลังกายทันที เนื่องจากมีการค้างค้ำของของเสียจากการเผาผลาญสารอาหารที่ให้พลังงานในกล้ามเนื้อ ของเสียค้างค้ำอยู่ในกล้ามเนื้อสามารถถูกขจัดได้โดยเร็วด้วยการออกกำลังกายเบาๆ อย่างต่อเนื่องช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อเพิ่มการไหลเวียนเลือดของกล้ามเนื้อและช่วยให้การไหลเวียนเลือดของกล้ามเนื้อหัวใจได้เร็วยิ่งขึ้น ช่วยอัตราการเต้นของหัวใจค่อยๆกลับสู่สภาวะปกติ และช่วยลดการบาดเจ็บของใยกล้ามเนื้อและข้อต่อ
5. กฎระเบียบกติกา ผู้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายควรเคารพกฎกติกาอย่างเคร่งครัด
6. ระยะเวลา เวลาที่ใช้ในการเล่นหรือออกกำลังกายต้องมีกำหนดที่แน่นอน
7. สภาพของร่างกาย ผู้เล่นและออกกำลังกายแต่ละคนจะต้องมีความรู้ ทักษะ และกลวิธีในการเล่นหรือความสามารถแตกต่างกัน เล่นกีฬาให้อยู่ในกลุ่มความสามารถที่ใกล้เคียงกัน
8. สภาพของจิตใจ สมาธิและความมั่นคงในจิตใจช่วยให้การเล่นลดความรุนแรงและทำให้เกิดประสิทธิภาพการเคลื่อนไหวของร่างกาย

การป้องกันการบาดเจ็บที่มาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก

1. การแต่งกาย การแต่งกายของผู้เล่นเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็นไม่น้อยไปกว่าความสมบูรณ์ของร่างกาย เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นกีฬาและออกกำลังกายแต่ละชนิดจะแตกต่างกันไปการใส่รองเท้าที่ไม่เหมาะสมกับชนิดกีฬาและการออกกำลังกายจึงไม่เพียงแต่จะขัดขวางการเล่นกีฬาแต่ยังอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้รับบาดเจ็บอีกด้วย กีฬาและการออกกำลังกายแต่ละชนิด แม้แต่กีฬาชนิดเดียวกัน ถ้าเล่นในตำแหน่งที่มีลักษณะเฉพาะต้องใส่ชุดกีฬาที่ต่างกัน
2. การใส่เครื่องป้องกัน การใส่เครื่องป้องกันในการเล่นกีฬาบางชนิดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง
3. สนามกีฬาและอุปกรณ์ สนามแข่งขันหรืออุปกรณ์ใช้เป็นเครื่องมือในการเล่นกีฬา กรณีที่จำเป็นจะต้องใช้สนามแข่งขันที่ไม่เหมาะสม อาจช่วยแก้ปัญหาโดยใช้อุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บ เช่น สนับเข่าหรือสนับข้อต่างๆ เพื่อป้องกันการถลอกจากการหกล้ม หรือสนามที่เล่นยิมนาสติก
4. สภาพดินฟ้าอากาศ ดินฟ้าอากาศที่มีผลทางสรีรวิทยา ได้แก่ อุณหภูมิ ความชื้นของอากาศ แสงแดด กระแสลม ระดับความสูงเหนือระดับน้ำทะเลของสนามแข่งขัน มีผลต่อการทำงานของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกาย
5. ผู้ฝึกซ้อม ผู้ฝึกซ้อมหรือแข่งขันควรมีการพิจารณาให้เหมาะสมโดยเฉพาะกีฬาที่มีการปะทะกัน
6. ผู้ตัดสินกีฬา ต้องมีความรู้ ความสามารถ เข้าใจกฎระเบียบและกติกาของกีฬานั้นๆ เป็นอย่างดี มีไหวพริบปฏิภาณ สุขุมเยือกเย็น ทันเกม ตัดสินใจได้เด็ดขาดถูกต้อง

7. ผู้คูกีฬาหรือกองเชียร์ ต้องเข้าใจกติกาการแข่งขัน กฎปฏิบัติสำหรับผู้กีฬา ไม่ยุหรือสร้างปัญหาขัดแย้ง
ขึ้น ทำลายสมาธิผู้แข่งขันกีฬาฝ่ายตรงข้าม

การช่วยเหลือแบบผิดวิธี คือ การซ้ำเติม

เจตนาดีที่ตั้งอยู่บนฐานความไม่รู้หรือความเข้าใจผิดๆ เป็นอีกปัญหาใหญ่ของการปฐมพยาบาล ความคิดที่ว่ายิ่งช่วยเหลือเร็วแล้วจะรอดอาจทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยไม่ถูกวิธี ผลกลายเป็นว่ายิ่งทำให้ผู้ป่วยมีอาการสาหัสมากขึ้น บางครั้งถึงกับเกิดภาวะแทรกซ้อน หรือเป็นต้นเหตุของความพิการและเสียชีวิต

ตัวอย่างการช่วยเหลือไม่ถูกวิธีที่พบเห็นได้ทั่วไป เช่น พบคนไข้ประสบอุบัติเหตุนอนหมดสติอยู่ บางครั้งเจตนาดีต้องการรีบเคลื่อนย้ายผู้ป่วยเพื่อนำส่งโรงพยาบาล แต่ช่วยเหลือโดยไม่ทันระมัดระวังด้วยการไปยกศีรษะของผู้ป่วยขึ้น ในกรณีนี้หากผู้บาดเจ็บมีกระดูกสันหลังส่วนคอหัก การขยับคอผู้ป่วยโดยขาดความระมัดระวังอาจเป็นเหตุให้มีอันตรายถึงไขสันหลัง ทำให้พิการหรือเสียชีวิตได้ หรือในกรณีเมื่อพบผู้ป่วยหน้ามืดเป็นลม โดยธรรมชาติแล้วเมื่อคนเราเป็นลมล้มลง ศีรษะที่ราบไปกับพื้นจะทำให้เลือดไหลเวียนไปเลี้ยงสมองได้มากขึ้น สักพักบุคคลผู้นั้นก็อาจฟื้นคืนสติขึ้นมาได้ แต่ทว่าคนส่วนหนึ่งที่พบผู้หมดสติเป็นลมอาจเข้าไปประคองศีรษะขึ้นมาพาดกับดักหรือพิงกับหน้าอก ซึ่งเป็นการกระทำผิดที่ผิดวิธี เพราะจะทำให้ผู้ป่วยฟื้นคืนสติได้ช้าลง หรืออาจทำให้ชักเพราะเลือดไปเลี้ยงสมองไม่พอ วิธีการช่วยเหลือผู้หมดสติที่ไม่ได้เกิดจากการบาดเจ็บที่ถูกต้องคือ ควรปล่อยให้ผู้ป่วยนอนราบกับพื้นในท่าตะแคงหรือศีรษะต่ำกว่าลำตัวเล็กน้อย คลายเสื้อผ้าออก และอย่าให้ผู้คนมุงดูเนื่องจากจะทำให้อากาศถ่ายเทไม่สะดวก

หลักเบื้องต้นที่ทุกคนทำได้

1. ตั้งสติ ปลอดภัยไว้ก่อน

ถ้าพบผู้บาดเจ็บ ต้องระวังไม่ให้มีการบาดเจ็บเพิ่มขึ้น โดยกวาดสายตาดูจุดเกิดเหตุว่าปลอดภัยพอที่จะเข้าไปช่วยเหลือหรือไม่ เช่น ในกรณีรถชน ต้องวางสิ่งของหรือทำเครื่องหมายห่างจากจุดเกิดเหตุประมาณ 100-200 เมตร เพื่อให้รถที่วิ่งเข้าสู่จุดเกิดเหตุชะลอความเร็วหรือหยุดได้ทัน หรือในกรณีเกิดไฟฟ้าช็อตก็จะต้องรีบปิดไฟหรือตัดไฟก่อนเข้าไปช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

2. การขอความช่วยเหลือ

อาจจะ โคน โทรศัพทขอความช่วยเหลือ และ/หรือขอคำแนะนำจากผู้รู้ หรือ “ศูนย์ฉุกเฉิน” ว่าควรช่วยเหลือผู้ป่วยฉุกเฉินนั้นอย่างไร การแจ้งเหตุฉุกเฉินขอความช่วยเหลือควรทำโดยเร็วแล้วรอรถพยาบาลฉุกเฉินมารับตัวผู้ป่วย หรือถ้าทำได้โดยปลอดภัยก็ให้รับนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล

ขั้นตอนปฐมพยาบาลเบื้องต้น

1. ตรวจสอบให้แน่ใจว่า ผู้ป่วยหายใจขัดหรือหยุดหายใจหรือไม่ ถ้าหยุดให้รีบผายปอดและตรวจ คลำชีพจรของเส้นเลือดใหญ่บริเวณลำคอว่ายังเต้นเป็นจังหวะหรือไม่ ถ้าพบว่าชีพจรเบามากให้นวดหัวใจด้วยวิธีกดหน้าอก
2. ควรตรวจดูปากของผู้ป่วยว่ามีสิ่งอาเจียนหรือสิ่งอื่นใดอุดตันหรือไม่ ถ้ามีให้รีบล้วงออกเพื่อมิให้อุดตันทางเดินหายใจหรือสำลักเข้าปอด
3. ควรดูให้แน่นอนว่าผู้ป่วยมีเลือดออกหรือไม่ ออกจากบริเวณใด มีความรุนแรงของบาดแผล แค่ไหน ถ้ามีก็ควรห้ามเลือดเป็นอันดับแรก
4. ตรวจสอบส่วนต่างๆ ของร่างกายว่ามีบาดแผล รอยฟกช้ำกระดูกหัก ข้อเคลื่อนหรือไม่ ถ้าพบสิ่งผิดปกติ ให้ปฐมพยาบาลแล้วแต่กรณี เช่น ปิดบาดแผล เข้าเฝือกชั่วคราว เป็นต้น
5. ถ้าผู้ป่วยไม่มีเลือดออก ให้ตรวจดูว่าร่างกายอบอุ่นหรือไม่ ถ้าร้ายเย็นซีด แสดงว่าผู้ป่วยอาจมีอาการช็อก ดังนั้นควรห่มผ้าให้อบอุ่น ให้ออนสิริษะต่ำกว่าลำตัวเล็กน้อย
6. ไม่ควรเคลื่อนย้ายผู้ป่วยโดยไม่จำเป็น ถ้าหากต้องการเคลื่อนย้ายควรทำให้ถูกวิธีและมีผู้ช่วยเหลือหลายคน
7. คลายเสื้อผ้าที่รัดร่างกายให้หลวม
8. อย่านั่งคนมุงดู เพราะจะทำให้อากาศถ่ายเทไม่สะดวก
9. พยายามปลอบใจผู้ป่วยไม่ให้ตื่นเต้นตกใจ
10. แจ้งเหตุฉุกเฉินขอความช่วยเหลือโดยเร็วและรอรถพยาบาลฉุกเฉิน หรือรีบนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลถ้าทำได้โดยปลอดภัย

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น

บาดเจ็บที่ตา

การปฐมพยาบาล

กรดหรือด่างเข้าตา

1. อย่าขยี้ตาม, ให้ล้างด้วยน้ำสะอาดมาก ๆ
2. แล้วรีบพาไปพบแพทย์

ถูกของแหลมทิ่ม

1. ให้ออนหลับตา
2. ปิดตาด้วยผ้ากอซ หรือผ้าเช็ดหน้า
3. อย่าขยับสายตาไปมา
4. รีบพาไปพบแพทย์ทันที

มีสิ่งแปลกปลอมเข้าตาขาว

1. ขยี้ตาเบา ๆ กระทบริบตา ล้างตา หรือเงยสายตาด้านบน
2. ใช้มุมผ้าเช็ดหน้าเช็ดผงออก

3. ถ้าไม่ออกไปรีบพาไปพบแพทย์

ถูกกระแทกที่ดวงตา

1. ให้ประคบด้วยความเย็นทันที
2. รีบพาไปพบแพทย์

ไฟฟ้าช็อต

การปฐมพยาบาล

1. รีบบิดสวิตซ์ไฟทันที
2. ถ้าไม่สามารถปิดสวิตซ์ไฟได้ ห้ามใช้มือจับต้องคนที่กำลังถูกไฟช็อต แล้วใช้สิ่งที่ไม่นำไฟฟ้า เช่น ไม้กวาด แก้วไม้ เชี่ยออกจากสายไฟ หรือเชี่ยสายไฟออกจากตัวผู้บาดเจ็บ
3. เมื่อตัวผู้บาดเจ็บหลุดออกมาแล้ว รีบปฐมพยาบาล ถ้าหยุดหายใจให้ทำการเป่าปากช่วยหายใจ ถ้าคลำชีพจรไม่ได้ ให้นำหัวใจ แล้วรีบนำไปโรงพยาบาล

กินยาพิษ

ยาพิษที่มีฤทธิ์กัด

ตัวอย่างเช่น กรด ขามาเชื้อ ยาขัดพื้น น้ำยาล้างสี ผงซักถู แชมพู แอลกอฮอล์ทาแผล ยางสน น้ำยาขัดเงา ผง และน้ำยาซักผ้า โซดาซักล้าง ลีซอมเนื้อไม้ ผงซักฟอก ยาล้างห้องน้ำ

การปฐมพยาบาล

1. มองหาภาชนะบรรจุยาพิษที่ตกอยู่ใกล้ผู้ป่วย และนำภาชนะบรรจุยาพิษไปโรงพยาบาลด้วย
2. สั่งเกตรอยไหม้บริเวณริมฝีปากและปาก
3. เรียกรถพยาบาลทันที
4. ดื่มนมมาก ๆ (โดยให้จิบทีละน้อย เพราะนมจะช่วยทำให้พิษเจือจางลง) ถ้าหานมไม่ได้ให้ดื่มน้ำสะอาด
5. ห้ามทำให้อาเจียน ถ้าผู้ป่วยหมดสติ ห้ามกรอกน้ำ หรือของเหลวเข้าปากผู้ป่วย ถ้าหยุดหายใจ ให้รีบช่วยหายใจ

เลือดกำเดาออก

สาเหตุ

- จากการกระแทก ล้างน้ำมูก การแคะจมูก

การปฐมพยาบาล

1. นั่งลง ก้มศีรษะเล็กน้อย บีบจมูกนาน 10 นาที (หายใจทางปาก)
2. วางน้ำแข็ง หรือผ้าเย็น ๆ บนสันจมูก หน้าผาก ได้ขากรไร
3. ถ้าไม่หยุด รีบไปพบแพทย์

ก้างติดคอ

การปฐมพยาบาล

1. กลืนก้อนข้าวสุก หรือขนมปังนุ่ม ๆ
2. ถ้ายังไม่หลุด กลืนน้ำส้มสายชูเจือจาง เพื่อให้ก้างอ่อนลงถ้าไม่หลุด ควรไปพบแพทย์

ฟกช้ำ หัวโน หือเลือด

การปฐมพยาบาล

1. ให้ประคบความเย็นเร็วที่สุด เพื่อลดอาการบวม เจ็บ หรือใช้มะนาวผสมดินสอพองพอกไว้ (ปกติรอยฟกช้ำจะหายไปเอง)
2. ถ้าเกิดอาการนานเกิน 24 ชั่วโมง ใช้ประคบ และคลึงด้วยผ้าชุบน้ำร้อน วันละ 2-3 ครั้ง ฟกช้ำ

เป็นลม

การปฐมพยาบาล

1. ห้ามคนมุงดู พาเข้าที่ร่มให้อยู่ในที่อากาศถ่ายเทได้สะดวก
2. คลายเสื้อผ้าออกให้หลวม
3. จัดให้นอนตะแคงหน้าไปข้างใดข้างหนึ่ง เพื่อป้องกันในเบื้องต้นในเส้นทางเดินหายใจอุดตัน โดยเฉพาะลิ้นของผู้ป่วย มักจะตกไปทางด้านหลังของลำคอ ทำให้หายใจไม่ออก
4. ใช้ผ้าชุบน้ำเช็ดหน้าผาก มือ และเท้า
5. ถ้าอาการไม่ดีขึ้น รีบนำส่งโรงพยาบาล

ตะคริว

สาเหตุ

- ใช้กล้ามเนื้อส่วนนั้นหนักเกินไป
- ความหนาวเย็น
- การสูญเสียน้ำและเกลือแร่ (อาเจียน ท้องเสีย เหงื่อออก)

การปฐมพยาบาล

1. การยืดกล้ามเนื้อส่วนนั้นออกโดย
  - เป็นที่มือ : ให้ยึดนิ้วมือ คัดปลายนิ้ว
  - เป็นที่เท้า : ให้ยึดนิ้วเท้า ยืนเขย่ง
  - เป็นที่ต้นขา : ให้นั่งลง เขยียดเท้า กดที่หัวเข่า และช่วยนวดเท้า
  - เป็นที่น่อง : ให้นั่งลง ยืดขา
2. ถ้าเป็นเพราะเสียเหงื่อ เสียน้ำ ให้ดื่มน้ำเกลือ (เกลือ 1 ช้อนชา ผสมน้ำ 1 ขวดแม่โจง)

ท้องเดิน ท้องร่วง ท้องเสีย

การปฐมพยาบาล

- ในเด็กโต หรือผู้ใหญ่

1. งดอาหารรสจัด และย่อยยาก เลือกกินอาหารเหลวกินจนกว่าอาการจะดีขึ้น
2. ดื่มน้ำเกลือแร่ หรือผสมเอง (เกลือ 1/2 ช้อนชา + น้ำ 1 ขวดแม่โจง)
3. ดื่มน้ำชาแก่ ๆ
4. ถ้าถ่ายรุนแรง มีอาเจียนอ่อนเพลียมาก หน้ามืด เป็นลม และอาการไม่ดีขึ้นภายใน 48 ชั่วโมง ให้รีบไปพบแพทย์

● ในเด็กเล็ก เด็กทารก

1. งดนม และอาหาร ประมาณ 2-4 ชั่วโมง ดื่มน้ำเกลือแร่ (ทารกใช้เกลือ 1/2 ช้อน + น้ำ 1 ขวดแม่โจง)
2. ถ้าเด็กหิวมากให้นมที่ชงจาง ๆ ทีละน้อย
3. ถ้าถ่ายท้องรุนแรง อาเจียน คิมนม หรือน้ำไม่ได้ (ซึม ตาโป้ กระหม่อมบวม หายใจหอบแรง) และไม่ดีขึ้นใน 24 ชั่วโมง ให้ไปพบแพทย์โดยด่วน

การปฐมพยาบาลบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา

เมื่อเกิดการบาดเจ็บทันทีจากการเล่นกีฬา เราสามารถใช้การปฐมพยาบาลและเรียงลำดับก่อนหลังอย่างไรรันั้น มีหลักในการจำง่าย ๆ ดังนี้ จากตัวอักษรภาษาอังกฤษคือ RICE หรือ PRICED

ความหมาย	ทำตัวอย่าง (How)	ทำไม (Why)
P = Prevent further injury ป้องกันในการบาดเจ็บที่จะตามมาอีก	ให้หยุดการเล่นกีฬาทันที นำนักกีฬาออกจากสถานที่ที่ได้รับบาดเจ็บ	เพื่อหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บที่จะตามมาอีก (to avoid further injury)
R = Rest he injured part	พักส่วนที่ได้รับบาดเจ็บทันที	เพราะการเคลื่อนไหวส่วนที่บาดเจ็บจะทำให้เลือดออกมากขึ้น
I = Ice	ประคบเย็นบริเวณที่ได้รับบาดเจ็บด้วยน้ำแข็ง น้ำเย็น ผ้าเย็น หรือน้ำเย็นจากน้ำก๊อก (tap) ตีกว่าไม่มีอะไร	เพื่อลดอาการบวม (swelling) การบาดเจ็บ (pain) กล้ามเนื้อ-เกร็งตัว (muscle spasm) และการอักเสบ (inflammatory response)
C = Compression	พันกระชับส่วนที่ได้รับบาดเจ็บด้วยผ้ายืดหรือผ้าสำลีผืนใหญ่รองไว้หนา ๆ โดยรอบก่อน	เพื่อป้องกันไม่ให้เลือดออกมากขึ้นเป็นการลดอาการบวม และเป็นการประคองส่วนที่ได้รับบาดเจ็บด้วย
E = Elevation	ยกส่วนที่ได้รับบาดเจ็บนั้นให้สูงกว่าระดับหัวใจ	เพื่อให้เลือดไหลเวียนกลับได้สะดวก เป็นการลดการมีเลือดออก ลดบวม และลดอาการเจ็บปวด
D = Diagnosis/ isposal	ส่งพบแพทย์ หรือสถานพยาบาล	เพื่อให้การรักษาพยาบาลที่ถูกต้องต่อไป

การปฐมพยาบาลด้วยวิธีการ PRICED ดังกล่าวแล้วนั้นต้องทำให้ครบทุกขั้นตอนจึงจะได้ผลลัพธ์ที่ดี
ระยะเวลาการให้วิธีการดังกล่าวแล้วควรอยู่ใน 48 ถึง 72 ชั่วโมงแรกหลังจากได้รับอันตรายจากการเล่นกีฬา

การประคบเย็นจะใช้เวลาประมาณ 15 – 30 นาที ทุก ๆ 2 ชั่วโมง จนอาการบวมไม่เพิ่มขึ้นหรือใช้เวลา
ประมาณ 48 ชั่วโมง ส่วน compression rest และ elevation นั้นใช้เวลาประมาณ 48 ชั่วโมง ถึง 72 ชั่วโมง
การประคบเย็นที่ดีนั้นควรเป็นผ้าขนหนูเย็น (wet towel) หรือน้ำแข็งในถุงพลาสติก (plastic bag) บางคนแพ้
น้ำแข็ง (hypersensitivity to ice/cold) ทำให้เกิด allergic reaction และการเจ็บปวดมากยิ่งขึ้น ดังนั้น จึงควรถามผู้ที่
ได้รับบาดเจ็บก่อนเสมอ

การพันกระชับนั้นจะต้องพันให้พอดี ไม่รัดจนแน่นเกินไปซึ่งสามารถสังเกตได้จากส่วนปลายจากที่พัน
ไว้บวม มีอาการชา ผิวหนังซีด เย็น และเสียวความรู้สึกบริเวณส่วนนั้น ถ้าการพันกระชับนั้นแน่นจนเกินไปก็สามารถ
คลายออกและพันใหม่โดยง่าย การพันกระชับใน 48 ถึง 72 ชั่วโมงแรกจะช่วยให้ลดอาการบวมได้เป็นอย่างดี

*****

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย, ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา. 2535. **วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับผู้ฝึกสอนกีฬาและนักกีฬา.** กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- จรวย แก่นวงษ์คำ. 2521. **การรักษาและป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชูศักดิ์ เวชแพศย์. 2539. **ข้อระวังและการบาดเจ็บเนื่องจากการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ.** กรุงเทพฯ: สำนักงานวิจัยและพัฒนาศัลยกรรมทางกาย.
- พลศึกษา, กรม. กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ. 2539. **การป้องกันการบาดเจ็บทางการกีฬา.** กรุงเทพฯ: ชีรวัฒน์ กุลทนันทน์. 2532. **บาดเจ็บจากการวิ่ง.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วีระชัย โควสุวรรณ. 2537. **การป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา.** ภาควิชาออร์โธปิดิกส์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข. 2543. **คู่มือประชาชนเรื่องน่ารู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น/สถาบันการแพทย์ด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุข.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชุมพร. (ม.ป.ป.). **หลักการปฐมพยาบาลการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬา.** สืบค้นเมื่อ 3 มิถุนายน 2553, จาก <http://www.ipecp.ac.th/cgi-binn/vni/Program/unit9/p4.html>